

Rõrkus, laiskus, karvalus
 Waletawad meile rõõmu,
 Mendest sigib tüdimus.

Sellepärast, inimesed,
 Tulge, tulge kuulma meid!
 Meie õpetame teid
 Rõõmud tundma, mis on selged.

* * *

Rõõm! ja taewa elu säde,
 Taewa tütar oled sa!
 Tundes sinu magust wäge,
 Kuulutan so kiitust ma.
 Sina lergitad kõik waewad
 Kerjajal' ja kuningal' —
 Waesed wüürsti wennaks saawad
 Sinu pehme tiiwa all.

Kõik maailma inimesed!
 Kät ja suud teil' kõikidel'.
 Wennad, wist seal ülewal
 On üks armas Jsa aset.

Kellel jeda õnneks antud,
 Sõbraks olla sõbrale,
 Kes on talli naese saanud,
 Meie seltsi tulgu see,

Kui ta ühe ainu hinge
 Ta võib omaks arvata!
 Ja kes seda ei saand mitte,
 Mingu mööda nuttuga.

Kõik, mis juures ringis elab,
 Andku wõitu armule!
 Senna üles' saadab see,
 Kust see Tundmata kõik seab.

Rõõmu kõik maailma loomad
 Joowad elu rindadest,
 Rõõmu leidwad wagad, lurjad
 Tema lille jälgedest.
 Meile anti armastamist —
 Sõbra ustaw häda sees;
 Üksil anti himu tundmist;
 Seeraw seisab Vooja ees!

Mahalangete kõik loomad —
 Jlm! ehk tunned Vooja heält?
 Otsi Teda ülewelt —
 Üle tähtede Ta toad!

Rõõm, see on see tugew jaatja
 Kõik maailma wärfides;
 Rõõm, rõõm ajab elu ratta,
 Nagu weeder uuri sees.